

Cesta za zázrakem: modlitba, advent a Vánoce

Zkuste si představit tento zvláštní čas, kdy všechno kolem nás voní vanilkou, cukrovím a trochu i kouzlem. Jsme na prahu adventu, a to znamená jediné – svět se připravuje na zázrak. Není úžasné, že se celý svět každoročně připravuje na přivítání našeho Vykupitele? Víím, že vííte, že advent není jen časem čokoládových kalendářů a blikajících světýlek (i když ty jsou také důležité!). Je to čas očekávání, čas naděje a čas modlitby. A přitom možná ani netušíme, jak velkou sílu může mít tohle naše čekání.

Tajemství čekání

Slovo „advent“ pochází z latinského „adventus“, což znamená „příchod“. A co to znamená pro nás? Znamená to, že se připravujeme na příchod něčeho nádherného. Možná si někdo řekne, že čekat je nudné: raději vytáhnu mobilní telefon a budu hrát hry, zatímco čas plyne. Jen blázen by takhle čekal na nejdůležitější událost roku. Představte si, že čekáte na přítele, který vám přinese něco neuvěřitelného – dar, který se ani nevejde pod vánoční stromek. To je advent. Čekáme na narození malého Dítěte, které má sílu změnit celý svět. Opravdu budete držet telefon v ruce, aniž byste se na to nějak speciálně připravili?

Modlitba jako rozhovor

A proč bychom se měli během tohoto čekání modlit? Modlitba je rozhovor, to se ví. Ale možná nezažíváme tak často, že je to jako rozhovor s někým, koho skutečně milujeme. Když se těšíte na setkání s přáteli, mluvíte o tom, plánujete,

připravujete se. Stejně tak modlitba během adventu je přípravou na setkání s Ježíškem: kdo se nejlépe připraví, ten se nejvíce bude radovat z jeho příchodu.

Není to příprava nervózní, jako když čekáte na test (i když dárky pod stromečkem umí někdy vyvolat ještě větší nervozitu). Je to příprava radostná, plná naděje a důvěry. Jako ta, kterou zažíváte, když o Vánocích procházíte kuchyní a cítíte ty nádherné vůně, které k vám dopředu promlouvají o velké hostině, nebo jako když posloucháte koledy v nákupním centru a celé město je plné světla. I když to někteří možná nevědí, všechno to vypovídá o radosti, že Bůh

přichází. Kdo se nemodlí... ten přichází o to nejlepší z Vánoc, přichází o toto velké tajemství. Zůstávají mu jenom světla a svátky

ze školy, ale zapomíná na to, co skutečně přináší všechnu tu radost.

Modlitba nám připomíná, že Vánoce nejsou jen o dárcích a stromečcích, ale o narození někoho, kdo nás má nesmírně rád. Někdy se při modlitbě ptáme, někdy děkujeme, jindy jen nasloucháme. Během adventu je nejlepší kontempletovat to, co Bůh pro nás udělal. Prostě se postavte před to mystérium a nechte se ohromit: WOW! Neptejte se nad tím, jak je úžasné, že se tak obrovský Bůh stal tak malým Dítětem: a to pro nás, jak pro tebe, tak i pro mě. Ačkoli možná naše modlitba není dokonalá, je jako malé lucerny, které svítí na cestu – světlo, které nás vede blíž k Ježíškovi.

Modlitba a příprava na Ježíška

V průběhu adventu máme také jedinečnou příležitost věnovat čas čtení evangelia a kontempletaci scén z Betléma (zejména před betlémem, který si postavíte doma). Představte si, jaké to bylo, když se Maria a Josef chystali na příchod svého dítěte. Jak pečlivě se připravovali, jak snili o tom, co znamená mít Božího Syna u sebe a že to bude také jejich syn. Naše modlitby nám umožňují vstoupit do tohoto krásného příběhu a prožít ho spolu s nimi.

Můžeme si představit, jak se na nebi objevila první hvězda, nebo myslet na překvapení pastýřů a zpěv andělů. Můžeme se připravit na příchod tří mudrců. A modlit se za to, abychom byli stejně trpěliví a otevření jako oni všichni.

Jak poznat Boha skrze lásku

Modlitba není jen o slovech a přáních. Někdy, když se modlíme, cítíme, že Boha poznáváme jinak – nejen myslí, ale také srdcem. Když někoho velmi milujeme, začneme ho znát i beze slov. Vidíme to na našich

rodičích nebo přátelích: někdy víme, co mají na mysli, i když nic neřeknou. Říká se tomu intuice – porozumění, které pochází z lásky. Když Boha milujeme, modlitba se stává cestou, jak ho poznat. Nemusíme ho vidět, abychom věděli, že je s námi.

Když v modlitbě rozjímáme, díváme se na Boha očima našeho srdce. To není obyčejné koukání, jako když se díváme na obraz nebo na televizi. Je to pohled víry a lásky, kdy se naše srdce otevírá a říká: „Pane, tady jsem, chci tě poznat.“ V tom tichém pohledu můžeme zakusit, že Bůh je skutečný, blízko nás a že nás miluje. Je to trochu jako když se v zimě podíváme na oblohu a vidíme první sněhovou vločku – něco malého, ale krásného, co nás naplní radostí a pokojem.

A právě během adventu je tento druh modlitby obzvláště důležitý. Advent je čas čekání, kdy se naše srdce mohou připravit na to, abychom viděli Ježíška, který přichází na svět. V modlitbě se učíme nejen Ježíška obdivovat, ale skutečně ho poznat – prostřednictvím lásky, která ho zve do našeho srdce. Když takto rozjímáme o scéně v Betlémě, nejsme jen diváky, ale stáváme se přáteli malého Dítěte, kterého poznáváme jako svého Spasitele. Adventní modlitba nás učí dívat se na Ježíška tak, jak by se na něj dívali Maria a Josef, s radostí a láskou, připraveni jej přijmout do svého života.

Příběh o tichu a světle

Představte si svět, kde není žádný advent. Svět bez modliteb, bez očekávání, bez čokoládových kalendářů, koled a blikajících světýlek ve městě. Bylo by to jako jít do kina a čekat, že film začne, ale žádný film by nepřišel. Modlitba je jako první paprsek světla na nebi před úsvitem – první znamení, že se blíží něco velkého, něco dobrého. Je jako rozsvícení světýlka, které říká: „Tady jsem a čekám, až přijdeš.“

Svět je plný tajemství, která lze objevit, jen když se na chvíli zastavíme a podíváme se kolem sebe s otevřenými očima. A právě to nám modlitba v Adventu umožňuje – vidět svět jako místo, kde může každý zázrak začít právě teď.

Až se narodí ten největší dárek

A pak přijde ten okamžik – narodí se Dítě. A my se najednou ocitneme tvář v tvář tomu největšímu daru, jaký kdy byl dán. Protože tím, kdo se narodil v Betlémě, není jen nějaká důležitá osoba, ale někdo, kdo se narodil pro nás. Ten někdo je sám Bůh! A na to všechno nás připravuje adventní modlitba – malá tajemná cesta, na které objevujeme, že láska, světlo a naděje jsou skutečné a že jsou připraveny přijít právě k nám.

Tak až se budete modlit během adventu, pamatujte na to, že modlitba není jen o slo-

vech. Je to jako když se člověk těší na překvapení, o kterém ví, že bude stát za to. Je to příprava na okamžik, kdy zazáří první hvězda, a my budeme vědět, že světlo přišlo na svět.

Veselý advent a požehnané Vánoce!

otec Ángel Miquel Aymar

Mgr. Àngel Miquel Aymar, Th.D.

Věk: 38 let

Datum svěcení:

5. 5. 2018

Země původu: Mexiko

a Španělsko (narodil jsem se v Mexiku, ale moje rodina pochází z Barcelony ve Španělsku).

Počet sourozenců: 4

Studium: marketingová komunikace (Mgr.) a teologie (Th.D.)

Oblíbená kniha: Evangelium podle Jana nebo Lukáše, Jako zabít ptáčka od Harper Lee (pokud se jedná o román), Člověk hledá smysl od Viktora Frankla (pokud se jedná o esej)

Film: Umučení Krista, Šumař na střeše, Život je krásný (1997). Kterýkoli ze všech těchto tří, i když jen ten první vidím každý rok.

Citát: 1Jn 3, 1 Pohleďte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi – a také jimi jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho.

Foto: Stanislav Pospíšil, Vladimír Bimka - Člověk a víra; Syda Productions, Anastasiya, Iryna Dincer, Towhid4 - Adobe stock